

"Rondom de Kerk gaat voor de Petrus letterlijk op" De kracht van de Petrus: stevig geworteld in de wijk

Dit jaar vindt u op de middenpagina's steeds een aflevering in de nieuwe serie 'parochie in beeld'. In elke uitgave staat één van de Randon-parochies in de schijnwerpers. Zo'n beeld heeft niet de ambitie om volledig te zijn, maar wil u vooral een idee geven wat er in de parochie gebeurt. In deze eerste aflevering staat de Sint Petrusparochie centraal. Wat is de kracht van de Petrus?

"'Rondom de Kerk' gaat voor de Petrus letterlijk op," zegt Ber Langezaal, bestuurslid van de Sint Petrusparochie. "Onze kerk staat midden in de wijk waar het overgrote deel van de parochianen ook woont." De band met de wijk kun je goed zien als je op de Lammenschansweg voor de kerk staat: Het gebouw vormt een compleet geheel van kerk, pastorie en zestig huizen. Die band kun je ook voelen, in de ontmoeting met de talloze vrijwilligers die actief zijn in allerlei werkgroepen en samen de gemeenschap organiseren.

Schuilkerk

De verbondenheid tussen Leiden en Sint Petrus is al heel oud: in het jaar 1121 wordt de Pieterskerk ingewijd. Met de reformatie wordt deze kerk in beslag genomen en voortaan houden katholieken hun bijeenkomsten in schuilkerken. Sommige Leidse schuilkerken hebben een vaste groep gelovigen; deze gemeenschappen worden 'staties' genoemd. De statie van Sint Bonifatius die in 1670 wordt gesticht, is de voorloper van de huidige Sint Petrusparochie. In 1836 doet de Pieterskerk afstand van haar rechten en Sint Bonifatius wordt als patroon ingeruild voor Sint Petrus. In de nieuw gebouwde Sint Petruskerk aan de Langebrug kunnen katholieken weer openbaar kerken, tot deze in 1933 door brand wordt verwoest. Architecten Kropholler en Van Oerle ontwerpen in de jaren dertig het huidige gebouw, in de stijl van de Delftse school. In lijn met de moderne liturgische

opvattingen is in 1990 het hoofdaltaar vanuit de absis naar het middenschip verplaatst, en zijn de banken om het altaar gegroepeerd. Pastoor Jeroen Smith: "Het middensplein is vooral mooi bij een huwelijksmis. Dan zit daar het bruidspaar, in het midden van de gemeenschap kunnen zij hun jawoord geven." Ondanks roerige jaren zijn veel kerkdommen bewaard gebleven. Hoofdkoster en beheerder Koos Schreuder toont middeleeuwse kazuifels, albes en monstransen: "De kluis is mijn troetelkindje."

Diaconale taken

Ook in de figuurlijke betekenis staat de kerk stevig geworteld.

Pastoor Smith: "De diaconale tak is in deze parochie zeer goed vertegenwoordigd. Een voorbeeld hiervan zijn de contactpersonen. Zij hebben de hele parochie verdeeld in wijkjes, en elke contactpersoon hoedt zo'n wijkje." Ber Langezaal, ook voorzitter van de contactpersonengroep: "Door de wijkverdeling weet iedereen waar hij terecht kan met vragen of opmerkingen. De contactpersonengroep bestaat al vanaf eind jaren zestig. We zijn met zo'n 25 mensen, we kennen de parochianen en verwelkomen nieuwe parochianen. We brengen attenties naar kinderen die zijn gedoopt of die hun Eerste Communie hebben gedaan. En met kerst bezorgen we een attentie bij mensen die het moeilijk hebben, zoals zieken, gehandicapten en mensen die een dierbare hebben verloren. Daarnaast brengen we de kerkbalanspapieren rond en natuurlijk de Randon de Kerk." Pastoor Smith: "Het contactpersonensysteem verkort de lijnen tussen een parochiaan en de parochie. Als pastoor is het prettig om daarop te kunnen steunen."

Langezaal: "Vanuit de contactpersonengroep wordt ook een speciale vorm van huisbezoek georganiseerd. Mensen uit een buurt komen bijeen in het huis van één van hen. Pastoor Smith komt daar dan ook naar toe."

Religieuze muziek

Pastoor Smith: "Ook via de koren worden mensen van buiten uitgenodigd om deel te nemen aan de kerk. Een bijzonder initiatief, zowel bij het projectkoor als bij het kinderkoor." Dirigent Coen Huisman: "Met Pasen en kerstmis wordt het Petruskoor uitgebreid met mensen die een aantal weken willen meerepeteren en samen uiteindelijk een feestelijke mis zingen." Pastoor Smith: "Op deze manier worden de twee belangrijkste momenten in het kerkelijk jaar extra naar boven gehaald." Coen: "Ik vind het leuk om religieuze muziek uit te voeren op de plek waarvoor het gecomponeerd is." Pastoor Smith: "Het kinderkoortje heeft al twee keer een nationale prijs gewonnen! Maar wat ik vooral bijzonder vind is dat het koortje óók toegankelijk is voor kinderen die niet katholiek zijn en geen kerkbinding hebben." Coen: "Ach, het koor is vooral leuk! Ik vind het wel bijzonder wat ze voor elkaar krijgen. Het geheim? Ik neem het koor serieus, ik neem de kinderen serieus. Ik luister goed naar wat ze doen, en als het beter kan dan werk ik daaraan. Kinderen leren snel, daar kun je op een leuke manier gebruik van maken. Want mensen kunnen veel meer dan ze zelf denken."

Kosterij

Het gebouw vraagt veel onderhoud. Koster Koos: "We hebben eens een gigantische lekkage gehad, tijdens noodweer. In vliegende storm zijn toen een paar mannen het dak opgevoerd om de goot schoon te maken." Over storm gesproken, hoe zit dat nou met de kerkklok? Koos: "Het blad van de grote wijzer kan niet tegen de wind inkomen, daarom staat de

klok soms stil. Om hem weer aan de praat te krijgen, gaan we altijd met z'n tweeën naar boven. Kijk maar: je gaat 64 meter hoog de toren in en de trap is enorm steil. Als er wat gebeurt, moet er iemand hulp kunnen halen." Ook schoonmaak en bloemengroep vallen onder de kosterij. De schoonmakers zijn met z'n vieren, elke donderdag poetsen zij de kerk. Koos: "Het is veel werk dus we kunnen altijd versterking gebruiken." Bloemschikster Tonny Marcelis: "Met de bloemschikgroep bespreken we: hoe gaan we het doen? Want we maken niet elke week hetzelfde, we proberen steeds iets anders! En dat evalueren we dan. Bij een huwelijksmis hebben we vooraf contact met het bruidspaar. Sommige mensen hebben een duidelijke voorkeur voor bepaalde bloemen en daar houden we graag rekening mee." Koos: "Met kerst krijgen we altijd een gift van een parochiaan, en dan halen we lekker veel kerstbomen. Twee grote van een meter of zes, dan een van vier meter en een stuk of tien kleintjes voor rond de stal."

Warm hart

Pastoor Smith: "Het vele vrijwilligerswerk is gemoeid met motivatie, tijd en energie. De betrokkenheid is een mentaliteitstraditie die teruggaat tot in een ver verleden." Ber: "De Petrus kent veel actieve mensen." Tonny: "Velen zijn vrijwilliger in meerdere werkgroepen. We zijn echte parochianen." Toch blijven nieuwe vrijwilligers altijd nodig, vooral jongeren zijn welkom. Koos: "Vrijwilligers moet je koesteren, want je bent van ze afhankelijk. Je doet niet alleen vrijwilligerswerk, het gaat ook om de ontmoeting. Het is een sociaal gebeuren." Tonny: "Je bouwt een band op met elkaar. Pas geleden is een van onze bloemschikkers ons ontvallen. Het is dan fijn dat je dat samen kunt verwerken." Pastoor Smith: "Maar de kerk is méér

Het groene kazuifel

De Sint Petrusparochie is sinds 1919 in het bezit van een kazuifel uit de 16e eeuw. De schenker is niet bekend. Deze 'groene kazuifel' is versierd met prachtig borduurwerk van gouddraad en zijde. Op de voorzijde staan voorstellingen van 'De bekering tot het christendom', op de achterzijde van de Heilige Maagd Maria.

De kazuifel is waarschijnlijk door de abt van de abdij van Baudeloo mee naar Nederland genomen, toen hij vluchtte tijdens de Franse Revolutie. Het kazuifel kunt u zien tijdens de Open Monumentendagen.

dan een sociaal gebeuren! Sociale gelegenheden zijn er genoeg." Koos: "We hebben een warm hart voor de kerk. Je bent met iets goeds bezig, iets hogers. Zelf ben ik elke week in de kerk, en ook als ik geen dienst heb ben ik alert op wat er in de Mis gebeurt. Dat is niet vol te houden als je niets hebt met het geloof."

De kracht

Pastoor Smith: "De diepste kracht van de Petrus ligt natuurlijk in de Heer zelf! In de Eucharistie, de heiligen en de verbondenheid met de Wereldkerk. Dat geldt als het goed is natuurlijk voor elke parochie, maar ik wil graag extra aandacht vragen voor de Heer om Wie het gaat, van Wie het uitgaat. Mijn wens is dat veel mensen bereid zijn om van hun geloof te getuigen. Niet alleen door hun houding en daden, maar ook in hun woorden. Durven vertellen wat het geloof is, wat het voor ons betekent."

Vrijwilligers van o.a. de kosterij en de bloemschikgroep drinken koffie in de keuken van de Sint Petruspastorie. Koos Schreuder (derde van links): "Het gaat ook om de ontmoeting."